

Can Torres

Fogars de la Selva

Ubicació

Lloc/Adreça: Polígon 11 Parcel·la 83
Emplaçament Veïnat de Ponent
Alçada: 81

Coordenades:

Latitud: 41.72996
Longitud: 2.66416
UTM Est (X): 472069
UTM Nord (Y): 4619849

Classificació

Número de fitxa 08082 - 77
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Medieval Modern Contemporani
Segle XV-XX
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: Els diferents adossats que s'hi han afegit amb el temps han amagat l'estructura original.
Protecció Legal
Tipus de protecció: BPU
Observacions protecció: En el Catàleg de Masies i cases rurals en sòl no urbanitzable es classifica amb la categoria A.
Data aprovació: dc., 31/10/2012 - 12:00
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: 002303300DG72A0001EJ
Autoria de la fitxa Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: dt., 28/12/2021 - 09:38

Descripció

Can Torres és un antic mas que ha sofert modificacions i ampliacions durant molt de temps. És de planta irregular formada per la unió de diversos cossos. Actualment la part residencial és moderna i no té cap interès arquitectònic o patrimonial. A més, oculta la part antiga del mas, amb entrada per la façana nord, on s'observa un magnífic portal rodó dovellat. Aquest cos és de planta baixa i pis, amb la coberta a dues aigües i el carener paral·lel a les façanes llargues.

El que sí que s'observa és que es troba aixecat damunt la roca, que en algun punt el pa de sauló ha estat retallat per aixecar-hi murs. Galliners, pallisses i estances varies envolten l'estructura original.

Es conserva l'era i al seu costat una bassa excavada a la roca amb el baixador murat, que servia per abeurar les vaques i eventualment per refrescar-les quan feia calor.

Observacions:

Jaume Fugarolas i Josep Vilà (2007) parlen de les restes murades al voltant de la part més antiga de l'edificació que podrien fer suposar en l'existència d'una possible construcció amb torre i emmurallada. Però això només es podrà verificar amb una prospecció arqueològica autoritzada.

Segons els autors, assenyalen una part de l'actual edifici (vessant nord-est) com a Can Serra del qual l'any 1737 en seria propietari Marià Serra i la seva esposa Coloma, que hi viuen amb els seus fills (Francesc i Rosa) i la minyona, Magdalena Teixidor. L'any 1767, la casa hauria passat a mans de Mateu Reiner, rajoler d'ofici. Varis dels seus fills, serien rajolers del mas Vidal.

En el cadastre de 1862 continua la família Reiner, amb un dels descendents, Josep. Declara posseir dues peces de terra (una quartera i dos quartans de secà i la Quintana on declara tenir tres quarteres i tres quartans de secà i dos quartans d'erm). En el padró municipal de 1889 els descendents Reiner continuen com a propietaris tot i residir a Barcelona.

Segons els autors, aquesta casa hauria estat fortificada amb una muralla de la qual encara se'n conserven algunes restes així com les restes d'un mur reforçat que formava part de la presó.

A la banda nord del conjunt, sota un primer cobert actualment fet amb bigam de fusta i fibrociment, es descobreix la façana principal de la casa, semblant a Cal Carreter. Una estructura murària amb varies obertures de pedra i reixes de ferro i una portalada dovellada amb marxapeus de pedra. Els autors del llibre esmentat en la bibliografia, parlen de Can Perris, que en el cadastre municipal de 1862 consta com a propietat de Josep Anglès. Es declara posseir una peça de terra anomenada la Vinya d'en Perris, amb quatre quartans de secà, nou quartans de secà, dues quarteres de vinya i una quartera d'erm. També declara tenir dues peces de terra de sis quartans de secà, una quartera de bosc i onze quartans de terra erma. L'any 1889, i segons el padró, en aquesta casa hi viurien els propietaris, Tomàs Pagès Anglès i Munda Riera i Massaguer amb el seu fill Francesc, fins l'any 1903. A la mort de l'esposa, la casa hauria estat annexionada al mas Torres, o Can Torres.

Certament es tracta d'una construcció antiga que ha anat sobreposant-se amb annexos i afegits que res tenen a veure amb la construcció original. Dessota el galliner s'observen encaixos realitzats en el pa de sauló i estructures que podrien fer suposar com bé diuen els autors en una possible construcció amb torre i emmurallada, però només una inspecció ocular ben feta i un sondeig arqueològic podria aportar llum a aquest entrellat.

Història

En el fogatge de 1497 ja consta el mas Torra. La primera referència escrita dels seus habitants és localitzada en un llibre de bateigs de 1561, quan Julià Torra i madona Francesca Torra, sa muller, bategen el seu fill, Baldiri.

L'any 1577 en són propietaris Miquel Torra i Montserrada.

L'any 1595 Miquel i Montserrada bategen la seva filla Anna.

L'any 1672 Miquel Torres i Margarida, descendents de Miquel i Montserrada, bategen el seu primer fill, Miquel i més endavant Maria, Anna i Margarida.

L'any 1685 mor l'esposa i Miquel Torres es casa en segones núpcies amb Maria Jordà, també vídua. Un any després neix la seva filla Paula.

Durant el segle XVII associats a la casa, s'hi localitzen masovers. L'any 1636 amb la família de Salvi Bech; l'any 1638, Antoni Planas.

Miquel Torres, fill i hereu de Miquel Torres i Margarida, es marida l'any 1710 amb Paula Planasdemunt, veïns. Es casen a l'Església del Mercadal de Girona pel rector Narcís Nadal. Tenen un hereu, Josep.

L'any 1714 mor el mosso del mas Torres, anomenat Segimon Muntaner a causa de la caiguda del roure gros de prop de l'era, per fer llenya.

L'any 1717, Josep Fàbregas i Maria també viuen en alguna dependència o annex de la casa com a cambrers.

L'hereu Josep es casa l'any 1747 amb Margarida Bruguera, de Ramió. L'any següent neix el seu primer fill, Josep, i el 1752 la filla, Agnès.

L'any 1761 mor Margarida Bruguera i llavors, el mateix any, el seu espòs, vidu, es casa en segones núpcies amb Maria Masferrer, vídua de Pere Torrelles, de Tordera.

L'any 1779, Josep Torres i Bruguera es marida amb Magdalena Morer i Pujol, de Massanes. L'any 1780 neix l'hereu, Cebrià. L'any 1788 tenen trigèmins, que són batejats amb els noms de Llorenç, Serafina i Rita. Més endavant tindran dos fills més, Francesc i Maria.

L'any 1804, Cebrià es casa amb Teresa Cassart i Soliva. Del matrimoni neixen dos fills: Joan (1804) i Miquel (1806).

L'any 1838, Teresa Cassart mor i Cebrià es casa l'any següent en segones núpcies amb Maria Vendrell, de Grions, que morirà el 1841. El mateix any, Cebrià es torna a casar, en terceres núpcies amb Maria Planas d'Hostalric. L'any 1842 neix una filla: Rosa Torres i Planas que serà la pubilla del mas.

L'any 1845 mor Cebrià Torres Morer.

L'any 1861, Rosa Torres Planas es casa amb Josep Oller o Ollé Poch, de Fogars. L'any 1863 neix el primer fill, Joan, i l'any 1865 el segon, en Pau. L'any 1868, neix en Joaquim.

Segons el cadastre de 1862, la propietat és de Rosa Torres. Declara posseir un aquartera i set quartans de secà, mitja quartera de sureda i vuit quarteres de terra erma.

L'any 1889, en el padró consta com a propietari Josep Ollé o Oller Poch, vidu de Rosa Torres, que hi viu amb els seus fills Joan i Pau. L'any 1894 en Pau Ollé Torres es casa amb Rosa Romà i Illas i resten al mas amb el pare.

L'any 1903 hi estan censats els matrimoni Quirze Mercader i Carolina Vilà, que l'any 1916 encara hi viuen, els seus fills, Àngela i Francesc.

L'any 1939 mor en Quirze i l'any 1941, la Carolina. A la mort del pare, en Francesc Mercader Vilà es casa amb Dolors Basí i Casadellà, que tindran varis fills: la Rosa (1940) i en Josep (1943).

Bibliografia

AJUNTAMENT DE FOGARS DE LA SELVA (2012). Catàleg de béns a protegir; dins *Pla d'Ordenació Urbanístic Municipal de Fogars de la Selva*.

AJUNTAMENT DE FOGARS DE LA SELVA (2012). Catàleg de masies i cases rurals en sòl no urbanitzable; dins *Pla d'Ordenació Urbanístic Municipal de Fogars de la Selva*.

FUGAROLAS i MASÓ, Jaume i VILÀ i CAMPS, Josep (2007). *Fogars de La selva, temps ha*. Fogars de La Selva: Edició dels autors.

